

Predstavujeme účinkujúcich Komornej scény

Milan Kalmár

- narodený 27.11.1974

2010 - pocítil potrebu spievať a písať vlastné texty, tak napísal prvé pesničky

2012 - 16.1. prvé verejné vystúpenie v prešovskej Kristijánii v rámci Open Mic. Týchto akcií sa sporadicky zúčastňuje dodnes

2013 - folkový festival Podjavorínske vítanie leta Lubina
Lúčny festival Tixo na náhornej plošinke na Kostivrchu pri Novej Bani

2013 - prvý samostatný koncert

2014 - folkový festival Podjavorínske vítanie leta Lubina

2014 - Paperback autorské čítania a hrania s Tomášom Strakom

Medzi tým všetkým občas zahrá v Folk Pube u Kočiša v Košiciach. Sem – tam zahrá aj na vernisážach v GALERIE CAFE u Helmuta Bistiku v Medzeve

Igor Cvacho (1961, Žilina)

Hrá repertoár zostavený z vlastných pesničiek, ktoré majú bluesový nádych a poetické príbehové texty. V poslednej dobe sa venuje aj skladaniu pesničiek so spoločensko-kritickým obsahom.

Igor je profesionálny výtvarník a má za sebou viacero výstav a umeleckých pobytov po celej Európe, Amerike i Číne. Jeho pesničky sú odrazom osobných zážitkov z jeho pestrého umeleckého života.

Je lídrom žilinskej folk-rockovej skupiny **3Drive**, ktorá hrá v klasickej zostava 2x gitara, basa, bicie. Zvuk kapely podfarbuje fúkacia harmonika. Igor j výhradným autorom hudby aj textov piesní kapely. Ostatní členovia kapely sú skúsení hudobníci s viacročnou profesionálnou praxou. Igor Cvacho hráva sólo folkové koncerty a tiež koncerty s 3Drive v kluboch, na mestských kultúrnych podujatiach a účinkoval aj na viacerých slovenských hudobných festivaloch.

Kapela nahrala v roku 2006 svoje prvé autorské CD **“Na ceste“** a v roku 2010 vydala druhé CD **„Modré dni“**. V roku 2010 vyšla aj kniha pesničkových textov: **Igor Cvacho, „Modrou cestou“** (vydavateľstvo Knižné centrum, Žilina) komentár napísal Daniel Hevier.

David „Alfik“ Dewetter

David „Alfik“ Dewetter – začínal v roce 1999 jako poměrně povedený revival Karla Plíhala, k čemuž bývá občas donucen dodnes. S vlastní tvorbou občasný host Wabiho Daňka, Pavla Dobeše, společné koncerty s dalšími písničkáři. Pravidelné vystupování na Tříkrálových večírcích pořádaných bigbeatovou skupinou Bílá nemoc, spolu s Magdou Reifovou, Alešem Hárou, Ivanem Hlasem, Petrem Vackem, Bárrou Štěpánovou, Bohoušem Josefem atd.

Samostatné recitály po celé republice. Na jaře 2009 začátek spolupráce s punkovou kapelou Hovno sapiens – zde stálé hostování, podíl na aranžích a tvorbě písní, rovněž kapelní kuchař a řidič. Podíl na autorských CD B. Nedvěda „Vize“ a „ReVize“, zde kytarové doprovody, vokály a několik vlastních písní. Dvouleté účinkování v divadle, několik menších rolí v nezávislých filmech. „Otec zakladatel“ volného sdružení „Zašití písničkáři“. Zvukař a produkční pražského Klubu Kocour. Ženatý, žijící v současné době v Divišově s malinkou Verunkou, velkou Mirkou a pudlem Pepou.

Žamboši

písničkářský šanson ze Vsetína – držitelé cen Anděl 2006 a Anděl 2009

Když vsetínský písničkář Honza Žamboch v dubnu roku 2002 představil veřejnosti svůj nový projekt nazvaný Žamboši, působil na vlnách české hudby jako nečekané zjevení z čistého nebe. Po několika letech v ústraní se společně se svou manželkou Stáňou Žambochovou představil lačnému publiku. Během dvou měsíců se jejich Pravda o múzách stala jednou ze stěžejních písní sampleru Zahrada písničkářů 2002 (Indies records). Hudební kritikové i kolegové písničkáři se začali zajímat o mladého vsetínského lesníka, kterého provází pověst velmi schopného kytaristy. Písně Žambochů nelze zařadit striktně do škatulky folk, jazz, pop či rock, nejčastěji nesou označení písničkářský šanson. Léto 2002 strávili Žamboši na letních festivalech, s nástupem klubové sezóny se stali vyhledávanými hosty svých zavedených kolegů. V roce 2003 získali Žamboši v diváckém hlasování festivalu Zahrada nejvíce hlasů, což jim přineslo vítězství v kategorii písničkářů a dvojic. Nečekaný úspěch sebou přinesl pozvání na téměř desítku zajímavých akcí a ve stejném měsíci Žamboši natočili v České televizi dvě ze svých písní pro pořad Aport. Na začátku roku 2006 Žamboši ve zlínském nahrávacím Studiu "V" pod dohledem hudebního režiséra Lukáše Španihela a zvukových mistrů Ivo Viktorina a Petra Vavříka zaznamenali patnáct písní, které posléze 1. dubna 2006 vydalo vydavatelství Indies Scope Records pod názvem *To se to hraje...*, které sklídilo pozitivní ohlasy mezi hudebními kritiky, ale především u posluchačů. V roce 2007

ocenila Akademie populární hudby album *To se to hraje...* **cenou Anděl 2006** v kategorii folk&country. Žamboši tak dosáhli na nejvyšší českou hudební metu a zároveň se zařadili k předchozím držitelům této ceny, kterými jsou mj. Jaromír Nohavica, Zuzana Navarová, Karel Plíhal, Radůza či Robert Křesťan. Od té doby se se svými písněmi pravidelně objevují na televizních obrazovkách a v rádiích.

30.7.2008 byli Jan Žamboch a Stanislava Brahová na nádvoří zámku v Telči místním kastelánem oddáni. Z hudebních partnerů se stali partneři životní a společnou silou se vrhli do příprav svého druhého alba. To spatřilo světlo světa v květnu 2009, kdy vyšlo opět na labelu Indies Scope pod názvem *Přitahuje*. S písní *Tobě stihli* ještě vybojovat 3. místo ve druhém ročníku soutěže Česko hledá písničku. Album *Přitahuje* se v osvědčeném studiu „V“ ve Zlíně a hudebním producentem byl legendární kytarista Peter Binder.

V současné koncertní sestavě pravidelně vystupuje od roku 2006 kromě Honzy a Stáni Žambochových také citlivý bubeník Jiří Nedavaška. 12.4.2010 Žamboši převzali za album *Přitahuje* z rukou zástupců Akademie populární hudby svou již **druhou cenu Anděl 2009**. Stali se tak historicky první skupinou, která získala Anděla za všechny své desky.

V roce 2012 nahrával Honza Žamboch v českých lesích kytarové inspirace, ze kterých vzniklo později album *Guitar and Forest*. „*Vypravil jsem se do různých lesů (smrčiny, bory, doubravy, bučiny atd...) s kytarou a nahrávacím zařízením a pokusil se zachytit v několika minutách atmosféru místa, vždy v jednom měsíci, v jedné kytarové instrumentální skladbě. Ctil jsem vlívy a „překážky“ okolí, teplotu, vítr a nahrál skladbu na jeden zátah, bez příkras a vymožeností moderních studií. Jen člověk, kytara a les.* „

Více informací na <http://www.zambosi.cz>.

Milan Konfráter (1973)

- gitarista, spevák, autor hudby a textov.

Na slovenskej hudobnej scéne pôsobí viac ako 20 rokov. V polovici 90.-tych rokov pôsobil s Vladom Mindom v skupine Black Cat Moan, ktorá v celoštátnej súťaži Marlboro Rock In získala 2. miesto. Neskôr hrával v skupinách The Electric Blues Band, Frozen Dozen a F.B.B. s harmonikárom Erichom „Bobošom“ Prochádzkom.

V roku 1999 mu Slovenská Bluesová Spoločnosť udelila titul **Objav roka**.

Od roku 2004 pôsobil štyri roky v skupine Laca Lučeniča Satisfactory – divadlo hudby. Od roku 2008 organizuje pravidelne festival Blues na mlyne v areáli Schaubmarovho mlyna v Pezinku. Hráva so svojim Blues Bandom ale aj v rôznych bluesových a blues rockových formáciách ako gitarista.

V roku 2011 mu udelila Slovenská Bluesová Spoločnosť titul **Bluesman roka**.

V roku 2013 nahral a vydal debutové CD s názvom Milan Konfráter.

Pathetic Hypermarket Band

Kapela PhB vznikla v roku 2003, najskôr ako trio, potom kvarteto, neskôr kvinteto a nakoniec sexteto. V priebehu tohto obdobia sa menila nielen zostava, ale aj materiálne vybavenie a inštrumentácia autorských piesní. Postupne pribúdali aj autori a kapela bola čoraz ťažšie žánrovo zaraditeľná. Od pôvodného folkového patetizmu sa dostala až k štýlu cartoon jazz-folk a okrem známych folkových pódii sa sporadicky objavovala aj na jazzovejšie ladených scénach.

Po krste prvého oficiálneho albumu *Bosou nohou* sa počet členov rapídne znížil a z veľkej štadiónovej kapely ostalo komorné manželské duo. Znížil sa aj počet autorov hudby a štýlová príslušnosť sa vrátila k svojej pôvodnej kompaktnosti. Na koncertoch dnes hrávame veľmi staré piesne aj úplné novinky a zmenu prakticky nie je počuť, z čoho usudzujem, že napredovať sa dá aj tak, že si to nikto nevšimne. Tešíme sa, že máme gitary, prsty, hlasivky, uši a srdcia. To ostatné sa zahojí.

Marek Vojtěch

Marek Vojtěch (1973) je pražský komediant, muzikant a výtvarník.

Jeho hlavnú profesiu je divadlo pro děti. V letech 1996 až 2011 pôsobil v divadelní spoločnosti Koňmo, od roku 2008 hraje se svým sólovým autorským divadlem Harmonika.

Jako akordeonista byl členem skupiny Gothart (2001 – 2010), která se věnovala balkánské lidové hudbě. V posledních letech pak vystupuje jako interpret vlastních energických písní, popěvek a kupletů za doprovodu akordeonu.

www.bandzone.cz/marekvojtech

Láda Šimíčková a Ivo Cicvárek

Lada Šimíčková a Ivo Cicvárek tvoří již více než sedm let písničkářskou dvojici, jejíž písně jsou založeny především na Ladiných nevšedních poetických textech a civilním pěveckém projevu. Žánr, v němž se pohybují, v sobě kombinuje prvky šansonu a soudobé písňové akustické hudby, základem hudebního doprovodu je klavír a kytara Ivo Cicvářka. V roce 2012 společně vydali cd s názvem Hotel v tiché ulici (Indies Scope Records). K dosavadní historii dua patří také zařazení jejich písně na cd skupiny Jablkoň - Sentimentální Němec, na dětské kompilační cd Bongo Bonboniéra a Bongo Bombard'ák, dále cena rádia Proglas Za krásu slova či úspěšné finále soutěže Muzikus Unplugged. Více informací naleznete na: www.ladasimickova.cz

Monty

Chlapík co má holou prdel, ale v hlavě a v srdci mu zní melodie...

- 1979 Ve znamení panny vyklouzl z maminky ven... a za pár dní v kraji hornickém... byl skoro dospělý
- 1987 Okouzlen Nohavicou, Dobešem a Krylem nutí otce, by jej naučil pár akordů na ruskou kytaru značky - NELADÍ - C, F, G...
- 1988 Otec kupuje „za pivo“ kytaru, smirkuje, lakuje a zase neladí
- 1989 CREMONA za 500,- již ladila
- 1993 **První honorář:** za píseň kapely Metallica - Nothing Else Matters, Eva Matznerová povoluje letmý dotek... a dlaň ucítila přes vlněný svetr její levé ňadro
- 1997 Stává se členem ostravské folkrockové kapely DUO JUYOS COMPLET
- 2003 Konec folku, je čas na alternativu MIMOSTOJÍCÍ
- 2007 Zrodila se myšlenka „tlustý pán folkař?“
- 2008 První sólové vystoupení a založení kapely NAHOLO, přichází Martin Petrášek
- 2008 Podzim - konec NAHOLO, Martin stále zůstává a tvoří nerozlučitelnou dvojici
- 2009 **Folkař na plný úvazek.** Martin Petrášek odchází. Mimostojící ukončují 15ti-letou pouť. Monty koncertuje jako o život. Sjíždí kompletně celou republiku, začíná koncertovat s Danou Houdkovou, Leškem Heinlem a nakonec se mu dveře otevírají a společně s Janem Žambochem začínají pouť pod názvem - koncerty budoucích LEGENT.
- 2010 Konečně dotočena dubutová deska - RYBOLOF

Jaroslav Samson Lenk

Samson Lenk je český folkový a trampský zpěvák, kytarista, textař, písničkář.

Když se po vojně na nábor dostal na Kladno, založil tam folkovou skupinu Máci (1976-1993). Do trampské skupiny **Hop Trop** (od roku 1980) se dostal po seznámení s jiným jejím členem Ladislavem Hubertákem Kučerou (údajně díky rozbité kytáře, kterou si u Hubertáka nechával opravit). Od roku 1993 vystupuje se svou skupinou Samson a jeho parta. V triu s Vlastou Redlem a Slávkem Janouškem nahráli tři dlouhohrající desky / CD.

Do jeho tvorby patří mimo jiné i písně k večerníčkům (Madla a Ťap, Vydrýsek, Méd'ové, Ježek Aladin atd.). V roce 2008 s ním spříznění lidé založili malou soukromou rozhlasovou stanici Rádio Samson.

Janais

Janais je slovenská skladatelka a interpretka spievajúca okrem slovenčiny aj v angličtine a francúzštine. Do širšieho povedomia sa dostala najmä vďaka Eurovision Song Contest 2009, kde sa aj s kapelou prebojovala do národného finálového kola s piesňou "Taram ta rej". V tom istom roku vydala svoj debutový album s názvom "Svetaboj" s 13 autorskými piesňami.

V roku 2013 vydala Janais svoj druhý album s názvom "Eufória". Album charakterizuje žánrová a jazyková pestrosť a moderné aranžmány prechádzajúce cez hranice popu smerom k šansónu, elektronike a džezu.

So svojou kapelou prináša Janais na Slovensko "živú hudbu" à la Zaz či Mumford & sons a jej piesne spestrené zvukom melodiky a kontrabasu si získavajú fanúšikov rôznych vekových kategórií.

Peter Petiar Lachký

Člen združenia Efko, je jednou z najvýraznejších osobností mladej generácie slovenských pesničkárov, čo presvedčivo dokázal na svojom debutovom CD V krajine... a dokazuje to dodnes na každom z mnohých koncertov, ktoré už stihlo odohrať. Podľa vzoru generácie "starých folkových bardov" zo Slnovratu založil spolu s ďalšími mladými folkermi združenie s názvom EFKO, na ktorého základe potom vznikol aj folkový internetový portál Folk.sk, ktorý niekoľko rokov viedol ako šéfredaktor. Je hudobníkom, ktorý hľadá inšpiráciu v motívoch ľudovej tovrby, jazze, istý čas v tvorbe skupiny Pink Floyd. Popri sólových vystúpeniach krátko pôsobil vo formácii Folk You a neskôr aj ako akordeonista a gitarista v skupine Orbus. Má za sebou vystúpenia na takmer všetkých slovenských festivalových a klubových pódiah, čoho dôkazom je aj niekoľko diplomov a hlinených placiek.

Peter Piatko Band

Intenzita vystúpení Petra Piatka na festivalových a klubových pódiah začala narastať začiatkom roka 2003. Jeho texty si získali pozornosť nielen laickej, ale aj odbornej verejnosti. V septembri 2003 nahral CD pod názvom "Na jednej strune". Je autorom a organizátorom martinskej verejnosti už dobre známych a obľúbených hudobno-literárnych večerov - Piatok s Piatkom - na pôde SNLM v Martine a v Bar Múzeu, v rámci sekcie "Art of Word" projektu "mARTin", zameraného na podporu mesta Martin v súťaži o titul Európske hlavné mesto kultúry 2013. Je dvorným pesničkárom a zároveň členom martinského literárneho klubu Mädokýš. Hudobne doprevádza formáciu Mädokýš - Slovakia, ktorá účinkuje rovnako na Slovensku, ako aj v Čechách a ktorú tvoria momentálne najúspešnejší mladí literárni autori. V publikácii Folk na Slovensku sa o ňom okrem iného píše: "Pohoda, príjemný rytmus, melodickosť a hranie sa so zvukomaľbou slova; poetické texty a slovné obrazy, ktoré na rozdiel od mnohých iných pesničkárov obstoja bez hudobnej zložky - to sú hlavné atribúty Petrovej pesničkárskej tvorby". V roku 2009 mu vychádza v poradí druhé CD s názvom Ulica a po jeho krste sa Peter dáva hudobne dohromady s bassgitaristom Romanom Zibom Zábojníkom (Náhodní pocestní) a vytvárajú spolu kompatné duo, ktorého zvuk je progresívny, no pritom stále charakteristický pre tvorbu Petra Piatka. V poslednom období došlo u pesničkára Petra Piatka

k viacerým zásadným zmenám. Po nahratí albumu Ulica, na ktorom upúšťa od vyslovene sólovej pesničkárskej polohy, sa dal dokopy s výborným muzikantom, basgitaristom Romanom Zibom Zábojníkom. Po necelom roku sa dvojica rozšírila na trojku o mladého a veľmi talentovaného bubeníka Maťa Richtarčíka. To dosť radikálne zmenilo výraz Petrových piesní a jeho hudba dostáva touto rytmickou posilou ešte progresívnejší a dynamickejší charakter. Folkovú intimitu a krehkosť strieda posun k bigbeatu. Po poldrduha roku od vydania Ulice, Peter so svojim Bandom stihol vytvoriť toľko nového materiálu, z ktorého vytvoril nový album Lode pokrstený v auguste 2014.

Janko Kulich a Kolégium

Spevák, textár, gitarista, poviedkár, moderátor, dramaturg a hudobný producent

Jedna z najvýraznejších postáv súčasnej pesničkárskej scény sa po niekoľkoročnej pauze vrátil opäť na koncertné pódia, tentokrát v sprievode kapelky Kolégium v zložení:

Matúš Holečka - elektrická a akustická gitara, perkusie
Števo Hlôška - ústna harmonika
Maro Vojtko - basgitara

Janko Kulich prináša na scénu oživenie v podobe živelného, energického folkrocku, melodických a poetických textov. S nadhľadom a hravosťou sa vysmieva všetkému na čom nezáleží a prináša nové pohľady na lásku, umenie a zábavu. Humorne ladené piesne ako napr. Cikanička v snehu, či Keby som mal babu ako je môj kamarát Roman potešia divákov obľubujúcich dokonalý rým a slovné hračky. Práve slovné hračkárstvo je pre neho charakteristické. Množstvo krátkych básničiek a pesničiek dostanú každého. V programe sa však nájde aj jedna špeciálna skladba, ktorá vám vtlačí slzy do očí. Pieseň Len ty si liek bola napísaná pre onkologicky choré deti a organizáciu Dobrý anjel. Výborný spevácky prejav, vokály ústnej harmoniky, príjemné gitarové aranže skvelých muzikantov a hlavne piesne, ktoré potešia každého sú ideálnym spojencom pre strávenie pekného večera.

Janko Kulich prehlasuje, že on, ani jeho kapela, ani jeho tvorba nie sú majetkom SOZA!

Slávek Janoušek, Luboš Vondrák a Lád'a Zídka

Před mnoha lety zvítězili na Portě a nyní vystupují opět spolu - **Slávek Janoušek & Luboš Vondrák**. **Slávek Janoušek** je písničkář známý folkovému publiku už od poloviny 80. let. Předtím psal písničky pro brněnská netradiční divadla. Na folková pódia začal vyjíždět ve dvojici s Lubošem Vondrákem.

Slávek Janoušek se narodil v r.1953, začínal s hudbou a až do maturity bydlel v Ústí nad Orlicí. Vystudoval Pedagogickou fakultu univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnešní Masarykova univerzita). V letech 1976 – 1982 se věnoval divadlu. V roce 1984 získal interpretační Portu, o rok později Portu autorskou. Vydal čtyři sólová alba: Kdo to zavínil (Supraphon 1988, reedice Bonton 1996 a JAN 2005), Odkud jdeš a kam (Monitor – EMI 1993), Tancuj a zpívej (Venkow Records – Polygram 1997) a Letadlo (BMG 2002). Tři písně ze společného koncertu Slávka Janouška, Karla Plíhala a skupiny Nerez byly zaznamenány na EP Imaginární hospoda z roku 1986. Spolu s Jaroslavem Samsonem Lenkem vydali album Live (GZ Loděnice 1990), kterému byla v roce 2001 udělena Zlatá deska. Janoušek a Lenk dále vydali v trojici s Vlastou Redlem alba Zůstali jsme doma (Supraphon 1990), Kde domov můj (BMG – Ariola 1995) a Barvy domova (2006). V září 2007 vydal nové album Nestihám.

DeArt

Vrútocko-martinská Kapela DeART vznikla začiatkom roku 2013 ako úspešné pokračovanie kapely Náhodní pocestní.

Hudba DeART vychádza z folk-rocku, pričom je ovplyvnená bluesom a jazzom. DeART hráva predovšetkým vlastnú hudobnú tvorbu. Autorsky sú texty z pera kapelníka Dala, hudobne a aranžmánmi sa podieľa celá kapela.

Päť členů DeART sú títo piati "páni v najlepších rokoch":

Dalo - kapelník, spev, akustická gitara, akordeón

elwis - basová gitara, vokály

Ad'o - saxofon, EWI

Rado - bicie nástroje

Tomáš - elektrická gitara, ústna harmonika, vokály, zvuková technika

Osudy

Skupina Osudy (Žilina) vznikla v zime 2012. Ich štýl prirovnáva kapela tramskému folku. Po čase hrania prevzatých piesní sa Jaro Chrupka začal venovať vlastnej tvorbe v slovenskom znení. Sotva o 5 mesiacov od vzniku získala 3. miesto na súťaži Turzovský vrabčiak, odkiaľ postúpila do finále interpretačnej súťaže legendárneho festivalu Porta 2012 v Ústí nad Labem, kde získala v rozstrele 2. miesto. Otvárala festival Drotária 2012 a 2014 a na jeseň 2013 postúpila do vysielania po vyhratej hitparáde Samsonovy štafle rádia Samson (Plzeň a západné Čechy) s piesňou Milión hviezd (hudba a text J. Chrupka). V novembri 2013 uskutočnila so svojim vzorom Romanom Horkým a populárnou skupinou KAMELOT slovenské turné spolu so skupinou Pozdní sběr.

Plyš

...je projektom pesničkárky a basgitaristky Katky Žilovej, ktorá sa z Bratislavy cez Prahu dostala do Ostravy, aby si tu s pomocou akordeonistky Katky Kuchárovej a bubeníka Tomáša Kotheru splnila sen o vlastnej kapele. Hráme asi folk, ale romantika ani melanchóliu nečakajte. ...a prečo mäkký a hebký názov? Pretože život je tvrdý a tak ho balíme do plyšu.

Viac hudby na soundcloud.com/plys

Míša Leicht

- je zpěvák, moderátor, kytarista a frontman bluegrassové skupiny COP.

Hraje již více než 30 let, s muzikou projel mnohokrát naši republiku a mnoho zemí světa. Má zkušenosti s moderováním festivalů a též několi-ka TV pořadů. V současné době je na trhu jeho velmi úspěšné sólové album, jehož písně se drží na nejvyšších příčkách našich prestižních rádií.

Do svého programu zahrnuje nejen písničky, ale i povídání o muzice, skutečném přátelství, vztahu k přírodě a lásce k jejím krásám. Svým neformálním projevem je blízký i mládeži.

Vystoupení je i o úctě člověka k člověku, o country, bluegrassu, ale i rocku a bluesové hudbě, která dokáže oslovit „cowboye“ či „rockera“. Jeho vystoupení je sestaveno převážně z vlastní tvorby a z povídání o zážitcích a zkušenostech za více než čtvrtstoletí koncertování, o kytarách, přírodě, trampingu, motorkářství a rybaření. Jeho písně jsou ze života, psané osobitým rukopisem.

Lucia Briestenská

Mám 22 rokov, som študentkou VŠ a pochádzam z pekného mesta pod diaľnicou- z Považskej Bystrice ☺ Okrem diaľnice máme aj krásny kopec Manín, ktorý je u nás však populárnejší.. ale dosť o tom. ☺

Spievaniu sa venujem od malička (cca od 4 rokov).

Vyrastala som v detskom súbore, neskôr som začala navštevovať hodiny spevu, kde som sa zoznámila so Simou Martausovou. Spomínam ju preto, lebo práve vďaka nej som začala vyťahovať moje pesničky zo šuflíka a spievať ich pred ľuďmi. Takže, to, že tu dnes pred vami stojím je aj jej zásluha ☺

S kapelou hrávam približne druhý rok. Máme za sebou pár veľmi úspešných mesiacov, kedy sme mohli hrať ako predkapela Palkovi Hammelovi V Blue Note v Novom meste, mali sme možnosť si zahrať na úžasnom festivale Okolo Třebone u našich českých susedov, tiež na Country Festivale v Tužine či na Gospelovom festivale Verím pane. Okrem týchto koncertov sa mi niekedy podarí oprášiť staré časy so Simou a labzujem s ňou po jej koncertoch ako vokalistka ☺ Spievanie a hranie beriem ako dar, ktorý treba rozdávať. Som preto šťastná, že môžem na pódii odovzdať kúsok zo seba hoci aj malej hŕstke ľudí ☺

Mysami

Bratislavská skupina MYSAMI vznikla na jeseň roku 2006 na základe mystifikácie, vtedy ešte pod názvom Cestujúci. V tom čase dovtedy neexistujúcu skupinu prihlásil **Ivan "Had" Weiss** (pod pseudonymom Ondrej Pôstocký) z recesie na krajské výberové kolo fesativu Strunobranie v Modre. Dva týždne pred samotným výberovým kolom sa Had rozhodol urobiť z mystifikácie skutočný nový hudobný projekt, do ktorého sa mu

podarilo prehovoriť pesničkárov **Radiara** (Rada Tiňa) a **Mareka Mačáka**. Zostavu s nimi vtedy uzatvárala speváčka **Hanka Bednaříková**. Po pár mesiacoch však kvôli presťahovaniu sa do zahraničia zostavu opustil Marek Mačák, no približne v tom istom čase sa pridala **Michal "Seejfo" Tölgyessy**, ktorý okrem iného hrával na gitare a bodhrane v skupinách Keltieg, Roc-hann a ďalších. Zatiaľ posledným prírastkom v skupine sa stala basgitaristka a akordeonistka **Katarína Žilová**, účinkujúca okrem iného v skupinách PHB a Kofein. Skupina absolvovala vo februári 2007 úspešne súťaž Turzovský vrabčiak, kde obsadila 4. miesto a postúpila týmto priamo do finále súťaže Moravský vrabec, ktorého sa neskôr kvôli zdravotným ťažkostiam viacerých členov nemohla zúčastniť. V lete 2007 absolvovali Mysami hrania na viacerých slovenských festivaloch. Rok 2008 sa pre Mysami nesie v znamení usilovného nacvičovania a príprav na letnú festivalovú sezónu. Skupina sa prihlásila do súťaže na festivale FolkScéna, kde sa jej podarilo postúpiť z bratislavského výberového kola do finále, ktoré sa odohralo 12. júla 2008 v Skalici a odtiaľ získaním celkového druhého miesta aj priamo do finále Porty 2008, ktoré sa konalo v Ústí nad Labem. V roku 2009 sa skupina venovala nahrávaniu prvého dema Odaždi a tak, ktoré uzrelo svetlo sveta na jeseň 2009. Začiatok roku 2011 sprestrí príchod speváčky Lucie Hornákovej, ktorá je folkovému publiku veľmi dobre známa z pôsobenia v kapele **Divozel**. V posilnenej zostave odohrá kapela niekoľko koncertov, okrem iného na festivale **Okolo Třeboně** pred hlavnou hviezdou dňa Jarretom. Rok 2013 začína začiatkom nahrávania prvého regulérneho albumu MYSAMI, ktorý však vzhľadom na rozsah projektu nie je dokončený ani v polovici roka 2014. Mysami v roku 2013 odohrali vystúpenia plné inšpirácie a pozitívnej energie a to hneď 9. februára úvodným vystúpením na prvom letnom hudobnom festivale Klepáč organizovanom na rovnomennom mlyne v areáli bratislavskej Železnej studienky. Týmto Mysami oficiálne otvorili letnú festivalovú sezónu na svete, lebo podľa doložených informácií sa v tomto roku žiaden letný festival nekonal pred týmto dátumom. Rok 2014 pokračuje nahrávaním nových trackov na pripravovaný album a prípravami na vystúpenia na rôznych hudobných akciách, medzi ktorými nechýba finálové celoštátne kolo festivalu Strunobranie v Liptovskom Mikuláši, kde sa skupina stáva **Laureátom festivalu** a po prvýkrát aj **vít'azí**. Okrem toho sa v júni zúčastňuje na nultom ročníku festivalu Splnovrat organizovaného v Abelande v Lozorne. Skupinu tvoria: Ivan "Had" Weiss-spev, gitara Rado "Radiar" Tiňo-spev, gitara, flauta Katka "Kejtrin" Žilová-bassgitara, akordeón, vokály a Mišo "Seejfo" Tölgyessy-bodhran, gitara, flauta.

Peter Janků a Pridaná hodnota

Peter Janků sa na našej folkovej scéne - teda, aspoň pre širšiu verejnosť - nečakane objavil v druhej polovici deväťdesiatych rokov a hneď od začiatku zaujal okrem iného suverénnym vystupovaním a zdravým sebavedomím, teda dvomi vlastnosťami, ktoré v slovenskom folku naozaj nepatria k veľmi frekventovaným javom. Ak k tomu prirátame ešte príjemný, kultivovaný hlas, profesionálnu gitarovú techniku a netuctové pesničky s inteligentnými textami, bolo jasné, že takrečeno zo dňa na deň sa tu zjavil hotový pesničkár, schopný zaujať rovnako klubové ako aj festivalové publikum.

Pesničky Petra Janků akoby potvrdzovali názor kanadského pesničkára **Garneta Rogersa**, že „folk je žurnalistika“. V prípade Petra Janků ako profesionálneho novinára to nie je zas až tak mimoriadne – len jedno médium zamenil za druhé a aktuálne témy spracúva s príslušnou dávkou nadhľadu a umeleckej licencie. Ak niekto pochybuje o roli folkového pesničkára v dnešnej spoločnosti, Peter Janků je jedným z dôkazov toho, že folkerovi ako pohotovému glosátorovi udalostí ešte neodzvonilo. *Miloš Janoušek*

Už tradične sme si u Petra Janků zvykli, že jeho texty sú plné básnickej obraznosti, hier s paradoxami, realizované súčasným jazykom, ktorý má viacero rovín. A nesmieme zabúdať na jeho humor, ktorý sa pohybuje medzi iróniou a satirou na náš život. Ale Janků nekomentuje svet z pozície nedotknutého barda, ktorý je nad všetkým. Áno, má svoj nadhľad nad vecami, ale keď spieva o tých, ktoré sú smiešne, v podtexte je mu nad tým smutno. Slovenské publikum dlho čakalo na svojho pesničkára, ktorý mu dokáže pomenovať veci také, ako sú. Ešte stále nemáme svojho slovenského Nohavicu a teraz nechcem povedať, že v Petrovi Janků ho práve nachádzame. Už len preto nie, že Janků je sám za seba, nepotrebuje sa na nikoho podobať a nepotrebuje nikoho napodobňovať. Vie, že v tejto oblasti muziky čas hrá s tými, ktorí sa neponáhľajú stať sa zo dňa celebritou a byť na titulných stranách až celý týždeň. *Daniel Hevier*

Súčasťou krstu albumu 20 rokov čakania bolo jeho predstavenie v kapelovej podobe. Petrovi sa to tak zapáčilo, že prizval na spoluúčinkovanie dlhoročného kamaráda Rada Radiara Tiňa s ktorým už dva roky brádzia folkové pódia a spolu s nimi sa na pódium objavujú Katka Žilová, Katka Kuchárová, Milan Konfráter, Julián Ratica, Zuzana Cenkerová a ďalší, ktorí tvoria pridatú hodnotu k Petrovým pesničkám.

Diskografia: Až doteraz (1998), Marián Geišberg a Peter Janků Live v Divadle a.ha. (2000), Peter Janků Live v Divadle a.ha. (2001), 3306 sekúnd života.(2004) , Folkové reportáže (2008), 20 rokov čakania (2013), Tak nech je (2014)

Kofe@Vlna (čtete jako KOFE a VLNA)

Již folková kapela z Olomouce, která repertoárem volně navazuje na úspěšnou kapelu I.C.Q., (vítěz ZAHRADY 2009) která po pětiletém působení v únoru 2011 ukončila činnost. Martin Neumann a Lubomír Vaňka se setkávají v lednu 2012 a zakládají

KOFE@VLNA. Rok hrají jako duo, ale protože si přejí dále rozšířit seskupení, berou v roce 2013 mezi sebe Marušku na příčnou flétnu. Po roce se sestava nadále mění a rozšiřuje. Maruška 2014 odjíždí na nějaký čas do Paříže a tak za ní nastupuje Verča, hrající v mnoha zlínských kapelách. Dále se ke kapele přidává Standa na basovku, který působí v kapele POCITY a jako občasná host se k olomouckému seskupení přidává také Jan Přeslička, skvělý muzikant známý z kapely EPYDEMYE.

Tvorba se vyznačuje silnými melodiemi, kytarovou dovedností Kofeho a výrazným zpěvem Vlny (oceněn za zpěváka ve finále Moravského Vrabce 2009). Texty jsou jednoduché i k zamyšlení (život, láska, radost atd...) a jsou vždy čitelné a k pochopení. Autor většiny hudby a textů je Kofe. Vystoupení jsou vždy pestrá, originální, do děje vtahující s hereckými projevy a komunikativností.

Kapela nabízí samostatná vystoupení, v rámci různých veřejných i soukromých akcí nebo festivalů a vždy hrají vlastní tvorbu.

KOFE - Martin Neumann - ak./el. kytara, ukulele, djembe, zpěv

VLNA - Lubomír Vaňka - ak.kytara, perkuse, zpěv

Veronika Austová - příčná flétna, rytmika, zpěv

Standa Skopal - basa

Vzácný host:

Jan Přeslička – EPYDEMYE - cajon, rytmika

Števo Šanta a Ostrov

Skupina Ostrov vznikla v roce 2008 okolo popradského pesničkára Števa Šantu, který v tom čase vydával svoj debutový album *Po hladine*. Zoskupenie v rôznych obmenách koncertovalo do roku 2012, kedy sa načas rozpadlo. Ešte predtým stihlo nahráť album *Prach*, ktorý rovnako ako debut vyšiel v košickom vydavateľstve Hevhetia.

Po poldruharočnej nečinnosti Ostrov vstáva z prachu v novej zostave a s novým repertoárom, ktorý poteší najmä priaznivcov indie-folku. Hlavným melodickým nástrojom sa stáva akordeón (Tibor Pokorný), rytmiku tvoria basgitar (Richard Gerényi) a bicie (Tomáš Kvasnica) a harmonický background akustická gitara Števa Šantu, ktorý je zároveň spevákom a autorom všetkých piesní Ostrova.

Paper Moon Trio

„Paper Moon Trio“ v zložení Barbora Žilíková, Juliana Šeregiová, Andrea Babjaková vzniklo pred cca 5 rokmi v úzko vyprofilovanom Hot Jazzovom orchestri Bratislava Hot Serenaders. Dievčatá tam spolu spievajú ako Serenaders Sisters. V porovnaní s Bratislava Hot Serenaders, dievčatá z Paper Moon Trio hrajú aj modernejšie veci z 30-tych-50-tych rokov. Pre Paper Moon Trio je však najpodstatnejšou vecou štýlovosť interpretácie jednotlivých skladieb, či už hrajú charleston Yes Sir That's My Baby z 1927, swing Andrews Sisters zo 40-tych rokov, alebo slovenské piesne z 50tych. Nájsť preto jedno slovo, ktoré by žánrovo zaradilo Paper Moon Trio je celkom náročné. Podstatné je však to, že sobotný večer bude určite RETRO alebo ak chcete aj VINTAGE ;-)

Divozel

Kapela Divozel je slovensko - české zoskupenie muzikantov a na hudobnej scéne sa pohybuje od roku 2004. Hrá príjemnú a pohodovú akustickú muziku na hranici folku, šansónu a ostatných žánrov. Je to taká hudobná všehochuť so silným emocionálnym podtónom. Počas nášho pôsobenia svetlo sveta uzreli dva štúdiové albumy Divozom a Divadlo. Repertoár kapely pozostáva výlučne z vlastných autorských vecí. Nepochybne za povšimnutie stoja i zaujímavé a nápadité texty a melodika skladieb tohoto charizmatického zoskupenia.

Momentálne pôsobíme v tomto zložení:

Michal Truschan - textár, skladateľ, spev, gitara

Ladislava "Lilly" Maníčková - spev, flauta

Katka Kuchárová - akordeón, spev

Imo Kovaľan - basová gitara

Rado Iglódy - bicie, perkusie

Jana Šteflíčková

Osobitá a energická písničkářka, zpěvačka, textařka a kytaristka, a zároveň herečka Studia Ypsilon. Poté, co okusila dráhu malé country zpěvačky (Porta 90), se přes agresivní bigbeat, funky, americký folk 60. let a další rozličné žánry, postupně dopracovala k autorské tvorbě. Její písně, ve kterých uplatňuje svůj barevný a podmanivý hlas se širokou rejstříkovou škálou, se pohybují na pomezí jazzu, folku a blues. V jejích textech se mísí silná emotivnost s poetičností a hravostí. Kromě sólového programu (vítězka v písničkářském finále Zahrady 2006), vystupuje s triem, se kterým v roce 2007 vydala debutové CD Jablečno u Indies MG. Stabilní formaci tvoří Vojtěch Želinský - kytara, aranže, Jan Judl - basová kytara, fagot, a Robert Švehla - bicí, perkuse. Příležitostně také vystupuje a hostuje s dalšími bluesovými, rockabilly a jazzovými formacemi.

Edo Klena a Klenoty

Radostná Folk rocková a Rock folková kapela Klena & Klenoty, (Šarišská republika - Prešov), hrajúca pôvodnú tvorbu, piesne pesničkára Eda Klenu. Od roku 2006 sme hrali na množstve festivalov na slovensku a v kluboch a krčmách, kde podporujú "živú" muziku.

Edo Klena - pesničkár od r.1986 hrajúci na mnohých podujatiach po celom Československu. Dva samostatné televízne recitály Pesničkári slovenskí 1990 a 1993, recitál Urobme si ticho r.2000 spolu s kapelou Východ, predtým ako Núdzový východ.R. 2009 Foklfórum prehliadka slovenského folku STV2.

V ťažkej konkurencii mladých a krásnych, koncertujeme a žijeme :) !

Zloženie : Edo Klena / gitary a spev, Marcel Kokinčák / basgitara, spev /, Mišo Gál / bicie a Lukáš Valkučák / gitara.

R. 2012 sme vydali CD Republika Šariš a v r. 2014 Láska a Lovč , naďalej si hľadáme svojich poslucháčov a fanúšikov. Je to zábava :).

Zavolajte nás a my prideme:).

Robo Hulej a skupina Spod Budína

Hudobná skupina Spod Budína vznikla roku pána 2009 spojením (čisto pracovným - ako model neefektívnosti) nehanbatých štamgastov, bažiacich po neutíchajúcom pôžitku pretŕčať sa na verejnosti.

Skupina do svojho repertoáru neuvážene zaradila, okrem iných, tiež hudobný nástroj zvaný gajdy, čo je opovážlivosť najhrubšieho zrna, keď zoberieme do úvahy, že zvuk spomínaného hudobného nástroja je v ľudových prameňoch popisovaný ako: kvilivý, plačlivý, ba dokonca ako bľačanie! V každom prípade hluk gájd zmiernuje melodický hlas a svieži zjav našej krásnej Lucie.

Členovia skupiny pochádzajú zo slušných hornooravských rodín, čo zaručuje kvalitný hudobný výkon neprerušovaný nekontrolovateľným štikútaním, grganím a pod., počas hudobného prejavu, zapríčinené užitím nadmerného množstva alkoholických nápojov, nedajbože iných omamných látok.

Tiež neprístojný "obháňanie" potencionálnych obdivovateľiek nieje ich doménov, nakoľko sú pod ostrým drobnohl'adom obetavých manželiek. Vyhýbajú sa tiež fyzickým násilnostiam. Ani nie tak kvôli svojim nekonfliktným povahám, ako skôr pre slabú fyzickú spôsobilosť, čo uvítajú predovšetkým majitelia klubov, kde sa hosťom podávajú aj alkoholické nápoje.

Vulgárne vyjadrovanie sa na verejnosti v prípade nezdaru (potknutie, neúmyselný úder hudobným nástrojom o stenu, výpadok textu počas vystúpenia, zásah ovocím/zeleninou počas vystúpenia, neschopnosti naladiť hudobný nástroj pred zahájením vystúpenia, atď), alebo nevyplatení sľúbeného ho(v)noráru organizátorom vystúpenia, plne vyhradené. Na verejnosti zásadne nemočia ani nekadia v prípade, že zo strany organizátora bolo postarané o prí/slušné sociálne zariadenia.